

Sygnatura akt I C 941/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 08-05-2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Paweł Kwiatkowski

Protokolant:Katarzyna Mulak

po rozpoznaniu w dniu 30-04-2014 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa A. L.

przeciwko (...) S.A.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. na rzecz powoda A. L. kwotę 3.629,00 zł (trzy tysiące sześćset dwadzieścia dziewięć złotych 0/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 26 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałej części;

III. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 358,11 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje powodowi uiścić na rzecz Skarbu Państwa (Kasa tut. Sądu) kwotę 588,10 zł tytułem brakujących kosztów sądowych;

V. nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa (Kasa tut. Sądu) kwotę 327,94 zł tytułem brakujących kosztów sądowych.

I C 941/12

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 19 września 2012 r. powód A. L. domagał się od strony pozwanej (...) SA zadośćuczynienia w kwocie 10000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 26 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty oraz odszkodowania w kwocie 135,25 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia..

W uzasadnieniu powyższego żądania wskazano iż powód uległ w dniu 29 września 2011 r. wypadkowi komunikacyjnemu. Sprawca wypadku był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej. Po wypadku u powoda stwierdzono skręcenie części szyjnej kręgosłupa z przeciążeniem aparatu więzadłowego szyi. Zalecono unieruchomienie kręgosłupa szyjnego przez okres trzech tygodni oraz leczenie farmakologiczne. Następnie z powodu bólów karku oraz obu barków, a także uciążliwego drętwienia kończyn górnych powód był wielokrotnie konsultowany ortopedycznie i neurologicznie. Badania wykazały u niego pourazowy zespół korzeniowy szyjny, wzmoczone napięcie mięśni przykręgosłupowych oraz osłabioną siłę uścisku ręki, zalecono mu dalsze okresowe używanie kołnierza ortopedycznego, stosowanie poduszki ortopedycznej podczas snu i ćwiczenia rehabilitacyjne.. Pomimo odbycia długotrwałej i bolesnej serii zabiegów rehabilitacyjnych stan powoda nie uległ poprawie. Dodatkowo w dniu 17 kwietnia 2012 r. orzeczono o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności powoda, co ograniczyło jego możliwości poszukiwania pracy i stało się źródłem dodatkowego stresu..

Powód doznaje zaburzeń snu, ulega szybszemu przemęczeniu, w dalszym ciągu stosuje kołnierz ortopedyczny oraz farmakologię przeciwbólową, drętwieją mu kończyny, odczuwa dolegliwości bólowe kręgosłupa. Musi korzystać z pomocy osób bliskich, nie może sprawować opieki nad chorą teściową, co wywołuje u niego zwiększone poczucie napięcia nerwowego, bezsilności i braku przydatności. Powód izoluje się od otoczenia, unika relacji interpersonalnych, cechuje go spadek motywacji do podejmowania działań.

Strona pozwana przyznała powodowi zadośćuczynienie w kwocie 4000 zł, które jest jego zdaniem zbyt niskie w stosunku do doznanej krzywdy.

Ponadto powód domagał się zwrotu kosztów poduszki ortopedycznej i leku nootropil w kwocie 135,25 zł.

W odpowiedzi na pozew złożonej w dniu 24 października 2012 r. strona pozwana (...) SA zażądała oddalenia powództwa w całości. Nie kwestionując swej odpowiedzialności co do zasady, zarzuciła, że wypłacone zadośćuczynienie w kwocie 4000 zł było odpowiednie. Wskazała przy tym, że powód już przed wypadkiem cierpiał na zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe. Zmiany degeneracyjne w obrębie jego kręgosłupa miały charakter samoistny, a dolegliwości z tym związane nie mogły być następstwem zdarzenia drogowego. W tej sytuacji za właściwe uznać należało ustalenie wysokości uszczerbku na zdrowiu powoda na 4 %. Dodatkowo strona pozwana zarzuciła, że brak jest podstaw do uznania, że koszt zakupu poduszki ortopedycznej i leku nootropil był związany z leczeniem obramień ciała po wypadku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 września 2011 r. powód A. L. uczestniczył w wypadku spowodowanym przez osobę posiadającą ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej (...) SA

(bezsporne)

W tym samym dniu powód otrzymał pierwszą pomoc w ambulatorium chirurgicznym przy ul. (...) we W., gdzie stwierdzono u niego skręcenie części szyjnej kręgosłupa z przecięciem aparatu więzadłowego szyi i zalecono używanie kołnierza ortopedycznego przez trzy tygodnie. Bezpośrednio po wypadku, w dniu 3 października 2011 r. powód zakupił za kwotę 129 zł. i zaczął używać poduszki ortopedycznej, co było uzasadnione charakterem urazu. W dniu 12 października 2011 r. został skierowany na zabiegi rehabilitacyjne, stwierdzono u niego zespół korzeniowy szyjny pourazowy. Od 3 listopada 2011 r. do 17 listopada 2011 r. przechodził serię 30 zabiegów rehabilitacyjnych. Uszczerbek na zdrowiu wywołany zespołem bólowym szyjnym będącym skutkiem przebytego urazu wynosił 5 %. Powód nie doznał natomiast urazu na zdrowiu psychicznym.

Przed wypadkiem powód cierpiał na dyskopatię C 3/4, C 5/6/7, ale nie odczuwał większych dolegliwości. W kwietniu 2012 r. u powoda stwierdzono chorobę krążka międzykręgowego szyjnego z uszkodzeniem korzeni nerwów rdzeniowych i zaproponowano mu leczenie operacyjne, na które się nie zgodził. W dniu 17 kwietnia 2012 r. ustalono u powoda umiarkowany stopień niepełnosprawności.

(dowód: karta informacyjna – k. 11, skierowanie do poradni specjalistycznej – k. 12-13, wywiad lekarski – k. 14, skierowanie na zabiegi rehabilitacyjne – k. 15, historia zdrowia i choroby – k. 16, zaświadczenie o przebytej rehabilitacji – k. 18, skierowanie do poradni specjalistycznej – k. 19, 21, 22, 24 informacja dla lekarza kierującego – k. 20, 25 karta porady specjalistycznej – k. 23, wynik badania diagnostycznego – k. 26, faktura zakupu poduszki ortopedycznej – k. 37, zeznania M. L.– k. 74-75, opinia biegłych M. J.i H. A.– k. 83-85, 124, 207 opinia biegłego T. g.– k. 168-171, przesłuchanie powoda – rozprawa w dniu 2 stycznia 2014 r.)

W dniu 31 grudnia 2011 r. powód zakupił lek nootropil za kwotę 86,69 zł.

9dowód: faktura – k. 38)

Powód zgłosił szkodę pismem złożonym w dniu 14 grudnia 2011 r., co strona pozwana potwierdziła pismem z 19 grudnia 2011 r.

(dowód: pismo z 1.12.2011 r. z dowodem nadania – k. 29-32, pismo z 19.12.2011 r. – k. 35-36, akta szkody w załączeniu do akt głównych)

Strona pozwana wypłaciła powodowi zadośćuczynienie w kwocie 4000 zł, przyjmując, że doznał on w wyniku wypadku uszczerbku na zdrowiu w wysokości 4 % .

(bezsporne)

Mając powyższe na uwadze, Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało częściowo na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 822 § 1 k.c., jeśli zawarto umowę odpowiedzialności cywilnej, zakład ubezpieczeń zobowiązuje się wypłacić określone w umowie odszkodowanie za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający. Zgodnie z art. 445 § 1 kc, w zw. z art. 444 § 1 kc, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. W rozpoznawanej sprawie nie ulegało wątpliwości, że strona pozwana odpowiada za szkodę wyrządzoną powodowi przez osobę ubezpieczoną u pozwanej od odpowiedzialności cywilnej, w tym w szczególności za krzywdę związaną z urazem kręgosłupa szyjnego powoda. Sporny pomiędzy stronami pozostawał natomiast rozmiar i charakter tego uszczerbku. Wypadało jednak zauważyć, że rozmiar uszczerbku określony liczbowo w postępowaniu likwidacyjnym i w postępowaniu sądowym różnił się ostatecznie minimalnie (odpowiednio 4 i 5 %). Dla wysokości zadośćuczynienia wyrażony liczbowo zakres uszczerbku na zdrowiu miał istotne, ale nie wyłączone, znaczenie pomocnicze.

Sąd, ustalając charakter uszczerbku na zdrowiu powoda, uznał za wiarygodne, wszechstronnie umotywowane opinie biegłych M. J., H. A. i T. G. które miały potwierdzenie w zgromadzonej dokumentacji lekarskiej.

Z zebranych dowodów wynikało, że jakkolwiek powód już przed wypadkiem z 29 września 2011 r. cierpiał na chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa, to bezpośrednio po wypadku zdiagnozowano u niego zarówno skręcenie części szyjnej kręgosłupa, jak i przeciążenie aparatu więzadłowego szyi., skutkujące także zespołem korzeniowym szyjnym pourazowym. W związku z tym powodowi należało się zadośćuczynienie za ból i cierpienie z tym związane. Bezpośrednio po wypadku powód zaczął używać poduszki ortopedycznej w czasie snu (kupił ją 4 dni po wypadku – por. 37), a dwa tygodnie po wypadku lekarz ortopeda potwierdził zasadność jej używania (por. k. 19). Także z wypadkiem należy wiązać rehabilitację w listopadzie 2011 r. Wszystko to wskazuje, że stan zdrowia powoda uległ w związku z wypadkiem pogorszeniu. Wykluczyć należało jedynie chorobowe pogorszenie się stanu zdrowia psychicznego, co stwierdził w niekwestionowanej przez strony opinii biegły psychiatra – T. G. (2).

Z wypadkiem nie można było natomiast wiązać dalszego pogorszenia się stanu zdrowia powoda stwierdzonego na wiosnę 2012 r. U powoda stwierdzono wówczas chorobę krążka międzykręgowego z uszkodzeniem korzeni nerwów rdzeniowych, będącą wynikiem nasilenia się zmian zwyrodnieniowych w odcinku C 3/4, istniejących już przed wypadkiem. Niewątpliwie nasiliło to ból i dyskomfort w życiu powoda, jednak strona pozwana za te skutki nie odpowiadała.

Zdaniem Sądu charakter obrażeń, rozmiar powstałego u powoda uszczerbku na zdrowiu i przebieg rehabilitacji, uzasadniają przyznanie mu poza zadośćuczynieniem wypłaconym już w postępowaniu likwidacyjnym dalszego zadośćuczynienia w wysokości 3500 zł. Należy podkreślić, że nawet gdyby przyjąć za prawidłowe ustalenia pozwanego w postępowaniu likwidacyjnym, to nawet przy uszczerbku 4-procentowym wypłacona kwota zadośćuczynienia była rażąco zaniżona. Z drugiej strony kwota żądana w niniejszym procesie była zdecydowanie zawyżona. Powód

eksponował w toku postępowania trwające do chwili obecnej dolegliwości, pomijając fakt, że w znacznej części wiążą się one z chorobą samoistną.

Mając to na uwadze zasądono na jego rzecz dalszą kwotę 37400 zł, jak w pkt I wyroku, oddalając dalej idące powództwo o zadośćuczynienie, jak w pkt II wyroku.

Na podstawie art. 444 § 1 kc powodowi należał się także zwrot kosztów leczenia. Za taki koszt Sąd uznał koszt zakupu poduszki ortopedycznej. Należy podkreślić, że biegli wskazali, że poduszka ta była przydatna po urazie, jakiego powód doznał w związku z wypadkiem. Została zakupiona niemal natychmiast po wypadku, co świadczy, że powód nie odczuwał jej potrzeby przed wypadkiem, także lekarz badający powoda dwa tygodnie po wypadku uważał za naturalne dalsze używanie poduszki właśnie w związku z wypadkiem. Mając to na uwadze, Sąd uznał, że zakup poduszki pozostawał w normalnym związku przyczynowym z powstaniem szkody w rozumieniu art. 361 § 1 kc. Mając to na uwadze, na rzecz powoda zasądono kwotę 129 zł tytułem odszkodowania, jak w pkt I wyroku. Oddalono natomiast powództwo o dalszą kwotę 6,25 zł tytułem zwrotu kosztów zakupu leku nootropil. Powód nie był w stanie wykazać, że lek ten był mu niezbędny do leczenia skutków urazu. Z dokumentacji dołączonej do pozwu (por. k. 16) wynikało, że powodowi przepisano pewne leki, ale nie było wśród nich leku wskazanego w pozwie.

O odsetkach od zasądzonej kwoty orzeczono na podstawie art. 481 kc w zw. z art. 817 § 1 kc. Powód zgłosił szkodę 14 grudnia 2011 r., co wynika z adnotacji w aktach szkody Nie było żadnych przeszkód (a przynajmniej nie wykazał ich pozwany), żeby prawidłowo ocenić rozmiar doznanej przez nią krzywdy i wypłacić zadośćuczynienie w ustawowym terminie trzydziestu dni, jak to określa art. 817 kc.

O kosztach procesu na podstawie art. 100 kpc. Powód poniósł koszty zastępstwa prawnego w wysokości 2400 zł, koszty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, koszty opłaty sądowej od pozwu w kwocie 507 zł, a także koszty biegłych w kwocie 1050 zł. Wygrała proces w 35,80 %, zatem należy mu się od strony pozwanej zwrot 35,80 % w/w kosztów. Strona pozwana wygrała proces w 64,20 %, zatem należy jej się od powoda 35,80 % poniesionych kosztów zastępstwa prawnego w wysokości 2400 zł (innych kosztów strona pozwana nie zgłosiła). Ostatecznie zatem na rzecz pozwanego zasądono kwotę 358,11 zł.

O brakujących kosztach sądowych związanych z opiniami biegłych w sprawie, które nie zostały pokryte z zaliczki powoda orzeczono na podstawie art. 100 kpc w zw. z art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, obciążając nimi strony proporcjonalnie do wyniku procesu, jak w pkt IV i V wyroku.